

Fővárosi Ítéltábla
16.Gf.40.149/2012/4.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tarr Imre ügyvéd (.....) által képviselt(jogelőd:.....) (.....) felperesnek a dr. Csontos Réka ügyvéd (.....) által képviselt(korábbi neve:) (.....) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránti perében a Fővárosi Törvényszék 2012. január 10-én kelt 6.G.40.329/2007/80. számú ítéletével szemben az alperes fellebbezése folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

részítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését - 159.825.000 (egyszázötvenkilencmillió-nyolcszázhuszonötezer) forint és 500.000 (ötszázezer) forint, összesen 160.325.000 (egyszázhatvanmillió-háromszázhuszonötezer) forint marasztalási összeg és kamatai tekintetében - helybenhagyja, egyebekben - a 174.000.000 (egyszázhetvennégy millió) forint követelés vonatkozásában - az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltségre is kiterjedően hatályon kívül helyezi és ebben a körben az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítja.

Az elbírált rész tekintetében kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.700.000 (ötmillió-hétszázezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból, 55.000 (ötvenötezer) forint szakértői díjból és 450.000 (négy százötvenezer) forint lerótt kereseti részilletékből álló első- és másodfokú együttes részperköltséget, az államnak - külön felhívásra - 1.200.000 (egymillió-kétszázezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási részilletéket.

A hatályon kívül helyezett rész tekintetében a peres felek másodfokú részperköltségét 2.000.000 (kettőmillió) forint + áfa - 2.000.000 (kettőmillió) forint + áfa összegben, az alperes által le nem rótt fellebbezési eljárási részilleték összegét 1.300.000 (egymillió-háromszázezer) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint az alperes, mint megrendelő és a felperesi jogelőd, mint vállalkozó között 2004. december 15-én vállalkozási szerződés jött létre aszám alatt létesítendő társasház generál kivitelezési munkáira bruttó 1.997.812.500 forint vállalkozói átalánydíj ellenében 2006. január 31-i kötbérmentes befejezési határidővel. A vállalkozó vállalta a szerződés tárgyának a tervdokumentációk, műszaki leírás, műszaki tartalom alapján az építésügyi előírások szerint, műszakilag és minőségileg kifogástalan kivitelben, I. osztályú minőségben a műszaki átadás-átvételi határidőre elkészítését (2.1). A 3.2.1.5. pontban szabályozták a megrendelő vállalkozóval szembeni kellékszavatosság alapján érvényesíthető igényét, így a megrendelő felszólíthatta a vállalkozót a hiba saját költségén való kijavítására (a) pont), a hibásan elvégzett munka elvégzésének értékét árleszállításként érvényesíthette a vállalkozóval szemben (d) pont), a bankgaranciát lehívhatta és azt a kijavítás, újbóli munkavégzés, árleszállítás költségeinek vagy összegével szemben elszámolhatta (e) pont). A felperes által biztosítandó jó-teljesítési garancia összegét a nettó vállalkozási díj 10 %-ában határozták meg (3.2.3.1.) A bankgarancia és az esetlegesen visszatartott összegeket a vállalkozási szerződés szempontjából óvadéknak minősítették azzal, azokba a megrendelő a vállalkozóval szemben fennálló bármely szerződés szerinti követelését beszámíthatja. (3.2.3.3.) Rögzítették, a részszámla kiállításának alapja a megrendelő képviseletében bonyolító által aláírt és a hitelfolyósító bank műszaki ellenőre által szignált - az elvégzett műszaki tartalom figyelembevételével kiállított - teljesítés igazolás. Ha a teljesítés csak egy részben kerül elfogadásra, a megrendelő köteles megjelölni a vállalkozónak, milyen összegről nyújthat be számlát (5.1.3.) Kikötötték, 2006. február 15-ét követően a vállalkozó köteles viselni a 8.6. pont szerinti késedelemre vonatkozó kötbérterheket (8.2.). A 8.6.1. pont szerint, ha bármely építési-szerelési munka a rész- és véghatáridőre egyaránt az ütemterv szerinti határidőkhöz képest késedelmesen került átadásra, a fizetendő késedelmi kötbér minden megkezdett naptári nap után nettó 2.500.000 forint, de a kötbérterhek összesen nem haladhatják meg a vállalkozói díj 20 %-át. E megrendelői követelés külön beszámítási nyilatkozat nélkül is visszatartható a vállalkozói díjból. A 8.6.10. pont szerint a számlák késedelmes fizetése esetén a megrendelő a mindenkor érvényes háromhavi+1,5 % késedelmi kamatot tartozik fizetni. Amennyiben a megrendelő a teljes kivitelezés időtartama alatt bármely számlát összesen több mint 60 nap késedellel fizeti, úgy a 60. napot követően a vállalt kötbérterhes határidők a számlák összes késedelmes napjainak számával kitolódnak. A 13.1.3. pont szerint a megrendelőnek az átadás-átvételi eljárás során jegyzőkönyvbe vett nyilatkozata minősül a szerződéses teljesítés átvételének.

A vállalkozási szerződést 2005. április 25-én és 2006. szeptember 25-én módosították, ez utóbbiban a vállalkozói átalánydíjat bruttó 1.718.049.519 forintban határozva meg.

Felperesi jogelőd a kivitelezési munkákat megkezdte, az egyes részteljesítéseket alperesnek leszámlázta.

A 3. részszámla alapjául kiállított 2005. április 5-i szakaszteljesítés igazolásban a felek megállapították, „az elkészült vb pillérek (40 db) betonminősége nem terv szerint készült, továbbá 10 db pillér esetében utólagos megerősítés (abroncs) szükséges, 3 db pillért újra kellett készíteni. Ezen pillérek minőségi vizsgálata a teljesítés időszakában nem áll rendelkezésre így ezen részszámlából 500.000 forint visszatartásra kerül. Kivitelező köteles saját költségén a pillérek szükséges megerősítését elvégezni”.

Felperesi jogelőd a teljesítés igazolás alapján 2005. április 11-én kiállította 2005. április 5-i teljesítési időponttal és 2005. május 11-i fizetési határidővel a 343/05 sorszámú 86.948.886 forint összegű számlát, melyben a visszatartott 500.000 forintra figyelemmel fizetendő összegként 86.448.886 forint szerepelt. (3. számú részszámla)

Felperesi jogelőd 2005. május 2-án 13.125.000 forintról állított ki számlát, mely összegből 1.050.000 forint volt visszatartott (471/05. számú számla), 2005. július 6-án 124.417.665 forintról, melyből 145.000 forint volt visszatartott (813/05. számú számla), 2006. július 20-án 12.600.000 forintról, melyből 106.464 forint volt visszatartott összeg (1305/06. számú számla).

A 813/05 számú számla (6. részszámla) alapjául szolgáló 2005. június 30-i szakaszteljesítési igazolás a pillérekre vonatkozó megállapításokat a 3. részszámla alapját képező teljesítési igazolással azonosan tartalmazta azzal a megjegyzéssel, „amint ezek kijavítása sikeresen megtörténik, úgy a visszatartott összeg kifizethető”.

Alperes 2006. szeptember 1-jén kelt levelével utalva arra, 2006. február 15-étől számolva a felperesi jogelőd késedelme 222 nap, a vállalkozási szerződésben írt felső korlátra figyelemmel felszólította felperesi jogelődot 289.246.832 forint késedelmi kötbér 8 napon belüli megfizetésére azzal, ennek elmaradása esetére igényét a bankgarancia terhére érvényesíti.

(A kötbérigényről 2006. október 1-jei fizetési határidőt megjelölve díjbekérőt is kiállított.)

Alperes szintén 2006. szeptember 1-jei keltezésű leveleivel felperesi jogelődnek a helyszíni beton és vasbeton szerelési munkák hibás elvégzésére, a hibás munkarészek felszólítás ellenére ki nem javítására utalva 29.624.000 forint + áfa összegű árleszállítási igényt jelentett be azzal, ezt az esedékes vállalkozói díjba

beszámítja, továbbá felhívta felperesi jogelődöt a bejelentett kötbérkövetelését meghaladó, árfolyamvesztéséből eredő 90.000.000 forint kára 8 napon belüli megfizetésére.

Felperesi jogelőd „2006. október 15-i keltezéssel” kiállította a 16. részszámlát 174.000.000 forintról (1854/06. számú számla) 2006. szeptember 30-i teljesítést és 2006. október 17-i fizetési határidőt megjelölve.

Alperes 2006. október 3-i keltezésű levelével értesítette felperesi jogelődöt arról, a szerződés 8.6.1. pontja alapján a lejárt kötbérkövetelését beszámítja a felperes által kiállított 1854/06. sorszámú bruttó 174.000.000 forint összegű számlakövetelésébe, fizetési kötelezettsége ezen számlára megszűnt.

Alperes 2006. november 20-án a bankgaranciát 159.825.000 forint összegben lehívta az-től, s ezen a napon kelt levelével, utalva arra, a garancia lehívásra, folyósításra, s „ezzel együtt a bejelentett kötbérkövetelésébe részlegesen beszámításra került”, a garanciális összeg pótlását kérte.

Felperesi jogelőd 2006. október 31-én és november 8-án kelt leveleivel közölte alperessel, a 2006. szeptember 1-jei keltezésű és október 24-én kézhez vett leveleiben bejelentett kár- és kötbérigényt, valamint az árleszállítási igényt nem fogadja el.

Felperesi jogelőd időközben a 2006. szeptember 25-én benyújtott kérelem alapján 2007. február 15-én felszámolás alá került.

Felperesi jogelőd 2007. február 28-án előterjesztett, utóbb módosított keresetében alperest elsődlegesen vállalkozói díj, illetve kártérítés, másodsorban jogalap nélküli gazdagodás címén 335.626.464 forint, ezen összesen belül 500.000 forint után 2005. május 11-től, 1.050.000 forint után 2005. június 3-tól, 145.000 forint után 2005. július 7-től, 106.464 forint után 2006. augusztus 20-tól, 174.000.000 forint után 2006. október 18-tól, 159.825.000 forint után 2006. november 20-tól a megfizetésig járó három havi3 % mértékű késlelmi kamat, továbbá perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Az 1.050.000 forint, a 145.000 forint, valamint a 106.464 forint követelését arra alapította, ezen, a 421/05., 813/05 és a 1.305/06 számú számlákból visszatartott összegeket alperes nem fizette meg, jogosulatlanul tartja vissza. A 159.825.000 forintra nézve előadta, alperes ilyen összegben a bankgaranciát 2006. november 20-án lehívta, a lehívás jogszerűségét azonban nem igazolta, azzal nem számolt el.

A 174.000.000 forint tekintetében arra hivatkozott, az alperes kötbérkövetelését beszámító jognyilatkozata nem volt alkalmas ezen követelése megszüntetésére, alperes tartozik a 1854/06. számú számla ellenértékét megfizetni.

Az 500.000 forint követelésre nézve hangsúlyozta, a 3. és 6. számú szakaszteljesítési jegyzőkönyvben foglalt pillérhibákat 2005. decemberében kijavította, a 6. számú jegyzőkönyv is tartalmazza, a kijavítás esetén a visszatartott összeg kifizethető. Ebből következően már 2005. decemberétől jogosulttá vált az 500.000 forint vállalkozói díjra, alperes ezen fizetési kötelezettségének ezidáig sem tett eleget.

Alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, a felperesi jogelőd munkája az építkezés során jelentősen lelassult, a munkákat a 2006. február 15-i kötbérmentes határidőig, de felszámolás alá kerülése folytán a mai napig sem fejezte be, a befejezésre más vállalkozóval került sor, közöttük átadás-átvételi eljárás sem volt. A 145.000 forint követelést a visszatartás felperesi jogelőd általi tudomásul vételére, a 106.464 forint követelést a felperesi jogelőddel létrejött kompenzációs megállapodásra, a fennmaradt 1.226 forint megfizetésére, míg az 1.050.000 forint követelést engedményezési szerződés létrejöttére, felperesi jogelőd keresetösségi joga hiányára hivatkozva vitatta. Előadta, felperesi jogelőd 2006. február 15-től 2006. szeptember 1-jéig számítva 199 naptári nap késésben volt, a 298.246.832 forint késedelmi kötbérkövetelését 2006. október 3-i levelével a felperesi jogelőd 174.000.000 forint összegű részszámlájába még a felszámolási eljárást megelőzően beszámította, a beszámítással a 174.000.000 forint összegű számlakövetelés a Ptk. 296.§ alapján megszűnt. A 343/05. számú számlából az 500.000 forintot árleszállítás címén tartotta vissza, ezt felperesi jogelőd jognyilatkozat tételére jogosultja útján tudomásul vette. A felperesi jogelőd a pillérhibákat nem javította ki, ebből következően a visszatartott 500.000 forintra jogszerűen nem tarthat igényt, az nem vált esedékessé, részéről ezért fizetési késedelem nem áll fenn. A kivitelezés folytatása, a használatbavételi engedély megszerzése önmagában nem jelenti a hibák kijavítását.

A 1.718.049.519 forint vállalkozói díjhoz képest az érvényesíthető késedelmi kötbér felső határa 343.609.903,8 forint, a bankgaranciát a 298.246.832 forint beszámított késedelmi kötbéren felül fennmaradt 169.609.903,8 forint késedelmi kötbérkövetelésére hívta le megalapozottan. Hangsúlyozta, a szerződés 8.6.1. pontja szerint a kötbér összege beszámítási nyilatkozat nélkül is visszatartható. A kötbér követelését pedig nem a számla (díjbekérő) kibocsátása, hanem a felperesi jogelőd által sem vitatott, neki felróható késedelem ténye tette esedékessé. Már a 2006. szeptember 1-jei levelében is jelezte, a kötbért, meg nem fizetése esetén a bankgarancia terhére fogja érvényesíteni.

Beszámítási kifogást is előterjesztett. A 343.609.903,8 forint késedelmi kötbérkövetelésen felül beszámítani kérte a 29.624.000 forint árleszállítási, valamint a 90.000.000 forint kártérítési igényét.

Vitatta, hogy a szerződéses jogviszonyra figyelemmel a jogalap nélküli gazdagodás szabályai alkalmazhatók lennének.

A per folyamán felperesi jogelőd a követelését felperesre ruházta át.

Az elsőfokú bíróság megállapította a felperes perbeli jogutódlását, felperesi jogelődöt a perből elbocsátotta.

Felperes a beszámítási kifogás elutasítását kérte. Egyebek mellett állította, a pillérek felülvizsgálata, kijavítása, újrakészítése az építési naplóval igazoltan megtörtént, a kivitelezés folytatása, a használatba vételi engedély megadása igazolja a kivitelezési munkák elvégzését, a 343/05 számú számlából az 500.000 forint megalapozatlan visszatartását. Alperes ezért a számlából visszatartott összeg megfizetésével késedelembe van. Mivel a szerződés 8.6.10. pontja szerint a késedelmes fizetéssel a kötbérterhes határidő is kitolódik a számlák összes késedelmes napjainak számával, alperesnek 2006. októberében nem is állhatott fenn késedelmi kötbérigénye a felperesi jogelőddel szemben. Erre figyelemmel alperesnek nem volt beszámításra alkalmas lejárt kötbérkövetelése, s mivel a felperesi jogelőd 174.000.000 forint számla követelése sem vált még esedékessé a beszámítás közlésekor, a beszámítás feltételei nem álltak fenn. A késedelmi kötbér összege egyébiránt is a nettó vállalkozói díj alapulvételével számítandó. A jogosulti késedelem mértékénél összeghatárt nem jelöltek meg, a szerződéses akaratuk tehát arra irányult, alperes bármely összegű fizetési késedelme esetén alkalmazni kell a szerződés 8.6.10. pontját.

Hivatkozott arra is, alperes a felperesi jogelőd felszámolási eljárásában hitelezői igényt nem jelentett be, a Cstv. 36.§ (1) és 38.§ (3) bekezdése alperes hitelezői minősége hiányában kizárja a be nem jelentett követelés beszámíthatóságát.

A bankgarancia lehívás tekintetében arra hivatkozott, a szerződés késedelmi kötbért szabályozó 8.6.1., 8.6.2. és 8.6.3. pontjai értelmében alperes a garanciát a kötbérigényre nem hívhatta volna le, erre az esetre a megrendelőnek visszatartási jogot engedtek, a vállalkozó részére fizetési kötelezettséget írtak elő. Alperes a garancia jogosulatlan lehívásával megszegte a vállalkozási szerződést, ezzel nagymértékben hozzájárult jogelődje felszámolás alá kerüléséhez. Köteles a bankgarancia 159.825.000 forint összege és kamatai kártérítés címén történő megfizetésére.

Vitatta, hogy az árleszállítási igény és az árfolyamveszteségből eredő kárigény megalapozottan beszámítható lenne, azok jogosságát jogelődje sem ismerte el.

Műszaki szakértői bizonyítást indítványozott.

Egyebek mellett mellékelte jogelődjének a 2005. április 5-től a 2006. április 21-ig tartó időszakra vonatkozó valamennyi építési naplóját.

Az elsőfokú bíróság tanú- és szakértői bizonyítást folytatott.

Tanúként meghallgatta, felperesi jogelőd korábbi vezérigazgatóját,.....statikus tervezőt,, alperes részéről eljáró műszaki ellenőrt,alperesi meghatalmazottat is.

..... előadta, a pillérekkel kapcsolatban kiderült, azokhoz nem a terv szerinti betont biztosították, az épület állékonysága is kérdésessé vált. A tervezés az egyes pillérekre előírta az elvégzendő munkát, a szerkezetet érintő munkák 2005. végén befejeződtek. Az alperesnek az 500.000 forintot a javítási munka után ki kellett volna fizetnie. A bankkal kötött szerződés megszegésének elkerülése érdekében volt szükség alperesnek az alvállalkozókkal közvetlenül szerződést kötni a kivitelezés folytatása érdekében. A késedelem nekünk felróhatóságát nem vitattuk.

..... úgy nyilatkozott, az.....utcai építkezésen betonszilárdság mérést végzett, gyenge betonminőséget tapasztalt. Az építkezés leállításra került, megerősítések tervezése és kivitelezése történt, ezzel az építkezés jelentősen elhúzódott. Komoly megerősítési munkák folytak, voltak habarcs minőségű pillérek, amiket erős vízszugárral mostak el, ekkorra a 12-13 szintes épületnek 5 szintje már állt.

Az építési napló 2005. december 23-27-i bejegyzéseire előadta, a pillérek kijavítása teljes körűen teljesült.

..... előadta, a pilléreknél felmerült problémák a ház teljes tartószerkezetét érintették, az építkezés leállítására került sor, ez több hónapos késedelemmel járt. A betonszerkezeti problémákat mindig írásban jelezte. Arra nem emlékezett, a 2005. április 5-i szakaszteljesítési jegyzőkönyvben említett pillérhibák javítását ki végezte. A 2006. szeptember 1-jei levél átolvasása után úgy nyilatkozott, a leírt hibák nem lettek kijavítva, nagyon sok dolgot már nekik kellett elvégezni. A visszatartott összeg akkor járt volna felperesi jogelődnek, ha a kijavítással a pillérek a szerződés szerinti első osztályú minőségi követelménynek megfelelnek. Felperesi jogelőd foglalkozott a pillérekkel, de első osztályú minőséget soha nem lehet elérni. Nem valós, hogy 2005. decemberében felperesi jogelőd befejezte a pillérek kijavítását.

..... előadta, a szakértői konzultáció megállapította, van a megerősítésre technológia, de minőségromlással jár. A kijavítást elvégeztette felperesi jogelőddel együttműködve, az építkezés azonban csúszott, a munkát végül felperesi jogelőd alvállalkozóival fejeztették be. Kötbér és árleszállítási igénye is keletkezett alperesnek. A 2006. szeptember 1-jei levélben írt hibákat felperesi jogelőd nem javította ki, tönkrement, helyette kellett befejezni a munkát. A pillérek kijavítási kötelezettségének felperesi jogelőd nem tett eleget a szerződés szerint, az épület kevésbé értékes lett, a pillérek vastagabbak lettek, a szerkezetet is módosítani kellett, az alapterület kisebb lett.

Az elsőfokú bíróság a kirendelt Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek feladatává tette annak megállapítását, a felperesi jogelőd a 3. és 6. számú részszámlához kapcsolódó szakaszteljesítési jegyzőkönyvben foglalt, a pillérekkel kapcsolatos ott meghatározott javítási, megerősítési, illetve újrakészítési

kötelezettségének eleget tett-e, ezen kötelezettségét az építési naplók alapján mikor teljesítette, az 500.000 forint kifizetése alperes részéről mikor vált esedékessé, a kijavítást követően megállapítható-e a szerződés szerinti első osztályú minőség.

A kirendelt szakértői intézet részéről eljár igazságügyi építési és geotechnikai szakértő 2011. március 21-én előterjesztett 2011. június 16-án pontosított, 2011. június 21-én és október 3-án kiegészített szakértői véleményében rögzítette, mivel a helyszíni szemlén alperes részéről nem jelent meg senki, a vitatott pilléreket megnézni nem tudta, a peres aktában nincsenek tervek, a szakvéleményt a periratok alapján készítette el a vonatkozó szabványokat, előírásokat felhasználva. A felperesi jogelőd építési naplói bejegyzéseit vizsgálva rögzítette, a pillérekre vonatkozó utolsó naplóbejegyzés 2006. január 5-én történt. A pillérek megerősítéséről szóló műszaki ellenőri nyilatkozat, átvétel nem készült. Így csak abból lehet következtetni a pillérek kijavítására, a műszaki ellenőr, a tervező és a megrendelő sem jelezte, nem folytatható a kivitelezés, mert még tartószerkezeti hiányosság lenne. A kivitelezés befejeződött, az épület használatba vétele megtörtént, így a pillérek mind szerkezetileg, mind esztétikailag megfelelőek voltak. A rendelkezésére álló iratok alapján az állapítható meg, a pillérek kijavítása, megerősítése 2006. január 5-ére elkészült, a visszatartott 500.000 forint kifizetése 2006. január 5-től vált esedékessé. Amennyiben más kivitelező végzett építést az ingatlanon, abban az esetben az általa vezetett naplóban további pillér megerősítésre vonatkozó bejegyzések lehetnek.

Kitért arra is, tanú nem helyesen nyilatkozott a hibák kijavításáról, nem érthető, műszaki ellenőrként nem tudja, ki javította ki a pilléreket, hogyan vonhatja kétségbe az építési napló bejegyzéseit, melyeket rendszeresen ellenőrzött, a valótlan bejegyzéseket helyesbíteni kellett volna.

A minőségi osztályba sorolásra nézve bejegyzés az építési naplókban nem készült, így joggal lehet feltételezni, a javított pillérek megfeleltek az első osztályba sorolás feltételeinek. Az a tény, a pillérek a javítás után esetleg nagyobb keresztmetszeti méretekkel készültek, mint az az eredeti tervekben szerepelt, nem a minőséget meghatározó tény, mivel a módosított tervek már más geometriai mérettel írták elő a kivitelezést. A pillér keresztmetszet miatti alapterület csökkenést az eladási árban kell figyelembe venni.

Rámutatott, a pillérek kijavítása akkor is elvégzettnek tekinthető, ha erről nem készült átadás-átvételi nyilatkozat, de a továbbépítés megtörténik, a használatbavételi engedélyhez a felelős műszaki vezető a nyilatkozatát kiadja, az épület megkapja a jogerős használatbavételi engedélyét és a lakók az épületet évek óta használják.

A pillérek kijavítása úgy történt, részben több pillért elbontottak és újra betonoztak, másokra acélmegerősítés került, egyes pillérek elbontása után pedig helyükre acélpillér készült, ilyenkor az első osztályú követelmény teljesülését nem lehet értelmezni, mert a szerkezet anyaga, geometriája megváltozik. A pillérek javításával egyidejűleg folyt a szerkezet építése is.

A felperes a szakértői véleményben foglaltakat lényegében elfogadta. Hangsúlyozta, a szakvélemény is azt támasztja alá, jogelődje a kijavítási kötelezettségének eleget tett, a pillérkijavítás, kicserélési munkálatok elvégzésével az 500.000 forint azonnal esedékessé vált. Ezen összegről újabb számlát nem volt szükséges kiállítani, mivel azt a 343/05 számú számla már tartalmazta.

Alperes a szakvéleményt a tényállás tisztázására nem tartotta elfogadhatónak, tekintve, a szakértő műszaki szempontból nem vizsgálta meg a pilléreket, kizárólag a szakaszteljesítési jegyzőkönyvek és az építési napló bejegyzései alapján foglalt állást a kijavítás megtörténtéről, annak ellenére, maga is rögzítette, e körben műszaki ellenőri nyilatkozat, átvétel nem készült. A javítás is csak akkor tekintendő elvégzettnek, ha erről átadás-átvételre kerül sor. A használatba vétel megtörténte nem igazolja, a pilléreket a felperesi jogelőd javította volna ki, és abból nem következik az 500.000 forint 2006. januári esedékessé válása sem. Erről a felperesi jogelőd egyetlen levelet vagy fizetési felszólítást sem küldött, erre kizárólag felperes hivatkozott a perben. Hangsúlyozta, a pillérjavításokat nem a felperesi jogelőd fejezte be, azt más vállalkozókkal végeztette el. Kérte a szakértő 500.000 forint esedékessé válására tett nyilatkozata figyelmen kívül hagyását. Felperesi jogelőd a teljes kivitelezéssel késedelembe esett, ezért merült fel a kötbérigénye.

Ennek igazolására 2010. december 16-án azvállalkozóval megkötött szerződést csatolt, mely szerint a vállalkozó feladatát képezte egyebek mellett a pillérek betonjavításainak és ennek járulékok munkái elvégzése.

Az elsőfokú bíróság 2012. január 10-én kelt 6.G.40.329/2007/80. számú ítéletével kötelezte alperest 334.325.000 forint és ennek 2006. november 1-jétől a kifizetésig járó a mindenkor érvényes három havi 3 %-kal növelt mértékével megegyező mértékű késedelmi kamata és 9.369.875 forint perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan - a 106.464 forint, a 145.000 forint, az 1.050.000 forint követelés - tekintetében a keresetet elutasította. Rögzítette, a felek között a Ptk. 402. §-a szerinti építési szerződés jött létre, melynek alapján a bruttó vállalkozói díj alapul vételével az érvényesíthető késedelmi kötbér maximuma 343.609.903,8 forint.

A szerződés 8.6.10. pontjára utalva kifejtette, a 3. számú részszámla szakaszteljesítési igazolása alapján vált lehetségessé a 86.948.886 forint összegre részszámla kiállítása 500.000 forint visszatartás mellett. A 3. és a 6. számú részszámla szakaszteljesítési igazolása is tartalmazta a visszatartás pillérek hibájában megjelölt okát, az utóbbi azt is, amennyiben a kivitelező saját költségén a szükséges megerősítést, javítást sikeresen elvégzi, úgy a visszatartott összeg kifizethető. Az aggálytalannak tekintett szakértői véleményt ítélezése alapjául elfogadva megállapította, 2006. január 5-én a pillérek megerősítése teljes mértékben befejeződött, ezzel a 6. számú részszámlához kapcsolódó

szakaszteljesítési jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozat folytán ezen a napon esedékessé vált a visszatartott 500.000 forint kifizetése, figyelemmel arra is, a 3. számú részszámla kiállítására már korábban - 2005. május 11-i fizetési határidővel sor került. Alperes tehát a fizetéssel 2006. január 6-án késedelembe esett, nem bizonyította, fizetési kötelezettségét teljesítette volna. A szerződés 8.6.10. pontja értelmében az ezt követő 60. napot követően a kötbérterhes határidők kitolódtak, azaz a felperes kötbérfizetési kötelezettsége nem állt be. Ezért az alperes 2006. október 3-i nyilatkozatával gyakorolt beszámításának feltételei nem álltak fenn, „miután nem állapítható meg, hogy a beszámítási nyilatkozat gyakorlásának időpontjában a szerződés 8.6.10. pontja szerinti kizáró feltétel érvényesülésének a feltételei már nem állottak volna fenn.” Ebből következően alperes köteles a 2006. október 17-én esedékessé vált 175.801.464 forint (helyesen 174.000.000 forint) 1854/06. számú számlakövetelés megfizetésére.

A 159.825.000 forint követelésre nézve kifejtette, a szerződés 3.2.1.5.e) pontja szerint a jótállás és hibás teljesítés alapján fennálló kellékszavatosság alapján a megrendelő a vállalkozóval szemben lehívhatja a bankgaranciát és ezt a kijavítás, újbóli munkavégzés, árleszállítás költségeivel, összegével szemben elszámolhatja. Alperes nem bizonyította, az érvényesített összeget milyen jogcímen és milyen bizonyítékok alapján követelte magának, a lehívásra a szerződés szerinti feltételek megtartása mellett került sor. Alperes nyilatkozata szerint a lehívott összeget kötbérre tudta be. Mivel az érintett időszakban felperesi jogelődnek nem állt fenn kötbérfizetési kötelezettsége, ezért alperes ezen összegre vonatkozó beszámítási kifogása megalapozatlan, köteles a felperesnek a szerződésszegően érvényesített, lehívott összeg megfizetésére. Alperes nem bizonyította továbbá a 90.000.000 forint árfolyamveszteségre és a 29.624.000 forint árleszállításra vonatkozó beszámítási kifogása megalapozottságát sem, ezért ezek tekintetében is a kifogás elutasításának volt helye.

Az ítélet alperest marasztaló rendelkezésével szemben alperes fellebbezett jogi képviselő útján. Elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, a kereset teljes elutasítását, felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Előadta, az elsőfokú bíróság a tényállást részben helytelenül állapította meg, ezért abból helytelen jogi következtetést vont le. Rögzítette, fellebbezésében kizárólag azt vitatja, a felperesi jogelőd ki nem egyenlített számlakövetelése okán a kötbérkövetelése jogosult késedelemre tekintettel ne vált volna esedékessé. Az ítélet jogszabálysértő a kötbérkövetelésére vonatkozó beszámítási kifogása elutasítása tekintetében. A kötbérkövetelése ugyanis a késedelem alapján 2006. február 15-én azonnal esedékessé vált, és nem következett be azzal szemben a kötbérterhes határidők „kitolódása”, ahogy ezt a szerződés 8.6.10. pontja tartalmazza. Állította, a 343/05. számú számla megfizetésével nem esett késedelembe. A szakaszteljesítési igazolásokból megállapítható, az 500.000 forintot a felperesi jogelőd hibás teljesítésre tekintettel tartotta vissza. A visszatartás tényét, és ezzel együtt a hibás teljesítést a felperesi jogelőd maga ismerte el a szakaszteljesítési igazolás

aláírásával. A Ptk. 305.§ (1) és (3) bekezdésére és 306.§ (4) bekezdésére utalva hangsúlyozta, a szakaszteljesítési jegyzőkönyvben írt hiba kijavítása (pillérek megerősítése) nem történt meg, ennek tényét a felperesek nem bizonyították. A hiba akkor minősült volna kijavítottnak, ha azt a felperesi jogelőd megfelelően igazolja, a kijavított teljesítést átadás-átvételi eljárás keretében átadja, és erről teljesítésigazolási jegyzőkönyv készül. A számla kiállításának alapja ugyanis a szerződés 5.1.3. pontja szerint a hitelfolyósító bank műszaki ellenőre által szignált teljesítési igazolás. A visszatartott összeg kifizetésének tehát feltétele volt egy újabb teljesítésigazolás, amely ugyanolyan alakiságokkal kellett, hogy rendelkezzen, mint a többi teljesítési igazolás. A felek a Ptk. 207.§ (1) bekezdése alapján értelmezhető akarata erre irányult. A szerződés 8.6.10. pontja ennek alapján, kizárólag azon számlára vonatkoztatható, mely számlát teljes egészében késedelmesen fizetett (volna) ki, hiszen a visszatartással nem érintett számlák már mind maga, mind a banki műszaki ellenőr által jóváhagyott számlák voltak. A 343/05 számú számla tekintetében ezért a visszatartott rész vonatkozásában a teljesítési jegyzőkönyv bejegyzésére tekintettel nem állhat fenn késedelem, mivel az esedékességet a felek a visszatartás tényénél fogva eleve kizárták. Így e számla kifizetésének késedelme, és erre tekintettel a kötbérterhes határidők kitolódása nem következett be.

Felperesi jogelőd egyetlen alkalommal sem kérte teljesítés igazolás kiállítását, ez is a javítási munka el nem végzését támasztja alá. Fizetési felszólítást nem küldött, nem jelezte, a munkák elvégzését, megszegve ezzel a Ptk. 277.§ (4) bekezdésében foglalt együttműködési és a Ptk. 277.§ (5) bekezdésében írt tájékoztatási kötelezettségét.

Utalt arra is, a 343/05 számú számla tekintetében a visszatartott 500.000 forint összeg nem áll arányban a több mint fél éves kivitelezési késedelemből eredő 343.609.903,8 forint összegű kötbérigénnyel, annál is inkább, mert a felperesi jogelőd a kivitelezést soha nem fejezte be, és nem adta át szabályszerűen.

A szakértői vélemény megalapozott ítéleti tényállás alapjául nem szolgálhat különös tekintettel arra, az épület szerkezetét (a pilléreket) a szakértő meg sem vizsgálta. Egyebekben fenntartotta a szakértői véleményre az első fokú eljárásban tett észrevételeit.

Előadta továbbá, a felperesek a 343/05 számú számla tekintetében tett kifogásokkal elkéstek, mivel az elsőfokú bíróságnak korábban (2007. november 5-i tárgyalási jegyzőkönyv) a Pp. 141.§ (2) és (6) bekezdéseire tekintettel adott tájékoztatása ellenére késedelmesen terjesztették elő.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte helyes ténybeli és jogi indokai alapján, valamint alperes másodfokú perköltségben marasztalását. Az első fokú eljárásban előadottakat fenntartva hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, 2006. január 5-én vált esedékessé a visszatartott 500.000 forint vállalkozói díj kifizetése. A teljesítés igazolásra azon okból nem volt szükség, a 6. szakaszteljesítési jegyzőkönyvben rögzített megállapodással a vállalkozási szerződést akként módosították, a visszatartott összeg kifizetését kizárólag a pillérhibák kijavításához kötötték. Az pedig, hogy az alperes nem állított ki teljesítés igazolást a pillérjavítás elvégzéséről, alperesnek

felróható mulasztás, melyre előnyök szerzése végett nem hivatkozhat. A megállapodásból következően a banki műszaki ellenőr külön teljesítés igazolására sem volt szükség. Vitatta, a szerződés 8.6.10. pontja kizárólag azon számlákra vonatkozott volna, melyeket teljes egészében nem fizetett ki az alperes. Ezen rendelkezés az esetleges alperesi fizetési késedelmet volt hivatott szankcionálni, így, mivel az általános logika alapján az egészben benne van a rész is, a rendelkezés akkor is alkalmazandó, ha a számlának csupán egy része marad fizetetlen. Alperes tehát nem mentesülhet a késedelmes fizetés szerződéses szankciói és hatásai alól. Változatlanul állította, alperes kizárólag a jótállási és kijavítási kötelezettségek megsértése esetén, illetve a meghiúsulási kötbér címén volt jogosult bankgaranciát lehívni, késedelmi kötbér követelésre nem. Hivatkozott arra is, mivel alperes a jogelődje felszámolási eljárásában a jogvesztő határidőn belül hitelezői igényt nem jelentett be, így beszámítással a Cstv. rendelkezései alapján jelen perben még akkor sem élhetett volna, ha egyáltalán állt volna fenn követelése.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, s a fellebbezést az alábbiakra tekintettel részben találta megalapozottnak.

A Ptk. 402.§-a szerint építési szerződés alapján a vállalkozó építési-szerelési munka elvégzésére, a megrendelő pedig annak átvételére és díj fizetésére köteles.

A Ptk. 404.§ (3) bekezdése szerint a felek a munkavégzéssel kapcsolatos minden lényeges adatot, körülményt és utasítást a munkahelyen vezetett naplóban kötelesek egymással közölni.

A Ptk. 306.§ (1) bekezdése értelmében hibás teljesítés esetén a jogosult választása szerint kijavítást vagy megfelelő árleszállítást kérhet.

Az (5) bekezdés pedig kimondja, hibás teljesítés esetén a jogosult az ellenszolgáltatás arányos részét a kijavításig visszatarthatja.

A Ptk. 246.§ (1) bekezdése szerint a kötelezett meghatározott pénzösszeg fizetésére kötelezheti magát arra az esetre, ha olyan okból, amelyért felelős, nem vagy nem szerződésszerűen teljesít (kötbér).

A Ptk. 296.§ (1) bekezdése értelmében a kötelezett a jogosulttal szemben fennálló egynemű és lejárt követelését főszabályként a jogosulthoz intézett vagy a bírósági

eljárás során tett nyilatkozattal tartozásába beszámíthatja. A (2) bekezdés szerint a beszámítás erejéig a kötelezettségek megszűnnek.

A Ptk. 249.§-a szerint a bank kötelezettséget vállalhat arra, hogy meghatározott feltételek - így különösen bizonyos esemény beállta vagy elmaradása, illetőleg okmányok benyújtása - esetében és határidőn belül a kedvezményezettnek a megállapított összeghatárig fizetést fog teljesíteni.

Az adott ügyben felperes jogutódként a vállalkozóés a megrendelő alperes között az szám alatti lakóház generál kivitelezésére létrejött építési-szerelési jogviszonyból eredő igényt érvényesített alperessel szemben, amint arra az elsőfokú bíróság is helytállóan rámutatott.

A perben nem volt vitás a felek között, felperesi jogelőd a vasbeton pillérekre vonatkozó építési munkálatokat hibásan teljesítette, s a 2005. április 5-i szakaszteljesítési jegyzőkönyvben (teljesítés igazolásban) foglaltak szerint a hibás teljesítést saját költségén volt köteles kijavítani. Az alperes ezen hibás teljesítésre figyelemmel a 2005. április 11-én kiállított 3. számú részszámla (343/05.) 86.948.886 forint összegéből 500.000 forintot visszatartott.

A 2005. június 30-i szakaszteljesítési jegyzőkönyvben (igazolásban) írtak szerint pedig a felek egyértelműen úgy rendelkeztek, sikeres kijavítás esetén a visszatartott összeg kifizethető.

Alperes tehát az 500.000 forintot, figyelemmel a Ptk. 306.§ (5) bekezdésében foglaltakra is, kizárólag a hibás teljesítés kijavításáig tarthatta vissza, a kijavítással a visszatartott összeg esedékessé vált.

A felek a pillérek felperesi jogelőd általi kijavításának megtörténtére, a kijavítás időpontjára nézve eltérő nyilatkozatokat tettek, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan tette szakértői vizsgálat tárgyává annak megállapítását, a pillérek kijavítási kötelezettségének felperesi jogelőd tette-e eleget, amennyiben igen, e kötelezettségét mikor teljesítette.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló perbeli adatokból, így a többször kiegészített szakértői véleményből helytállóan állapította meg, hogy a 3. részszámlából visszatartott 500.000 forint értékű munkát felperes legkésőbb 2006. január 5-én elvégezte, ekkorra a pillérek megerősítése teljes mértékben befejeződött, felperesi jogelőd a kijavítási kötelezettségét ezzel teljesítette.

Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint is helytállóan támaszkodott a felperesi jogelőd építési naplóinak bejegyzései vizsgálatán alapuló szakvéleményre, s a szakértő azon megállapításaira, amelyek a pillérek kijavításának megtörténtét erősítették meg. E körben a szakértő egyebek mellett utalt arra is, a felelős műszaki vezető a használatbavételi engedélyhez szükséges nyilatkozatát kiadta.

Az építésügyi hatóság által nyilvánvalóan nem kerülhetett volna sor a használatba vételi engedély kiadására, amennyiben a 3. számú szakaszteljesítésben írt, az épület szerkezetét érintő pillérhibák kijavítása nem történt volna meg.

Az alperes a szakértői megállapításokkal szemben ugyanakkor nem bizonyította, hogy a pillérek kijavítását nem felperesi jogelőd végezte el.

A perben az adott építkezésre vonatkozóan felperesi jogelőd 2005. április 5-től 2006. április 21-ig tartó időszakot felölelő építési naplói kerültek becsatolásra.

Az építési naplókban 2006. január 5-ét követően, amint arra a szakértő rámutatott, a pillérek hibáira nézve bejegyzés nem lelhető fel, alperes más vállalkozó építési naplójával, ezen időszakban más vállalkozóval a hiba kijavítására kötött szerződéssel, vagy bármely más bizonyítási eszközzel azon állítását nem igazolta, a pillérek kijavítását más vállalkozók végezték el. Az elsőfokú bíróság ezért a perbeli adatokat helyesen mérlegelve és értékelve helyesen állapította meg tényként, a pillérek kijavítása 2006. január 5-én, a felperes által történt meg.

Az elsőfokú bíróság a fent kifejtettekre figyelemmel azt is helytállóan állapította meg, a kijavítás folytán az 500.000 forint 2006. január 5-én esedékessé vált, alperes ezt követő naptól az 500.000 forint tekintetében késedelembe van.

Helytálló ezért az elsőfokú bíróság ítéletének alperest 500.000 forint vállalkozói díjban és késedelmi kamataiban marasztaló rendelkezése.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, megvalósult a szerződés 8.6.10. pontjában foglalt, a felperesi késedelmi kötbérfizetési kötelezettséget egyidejűleg kizáró feltétel azzal, hogy alperes a 2006. januárjára elkészült munkára visszatartott 500.000 forintot felperesnek nem fizette meg, figyelemmel arra, a 3. részszámla kifizetése késedelem nélkül megtörtént, az 500.000 forint visszatartott összeg pedig nem esik a szerződés 8.6.10. pontjának hatálya alá.

A kötbérterhes határidő a 8.6.10. pont szerint akkor tolódik ki a késedelmes napok számával, ha az alperes a „számlát összesen több mint 60 nap késedelemmel fizeti”.

Az alperes az 500.000 forintot a 343/05. sorszámú számla 86.948.886 forint végösszegéből tarthatta vissza. A 343/05. sorszámú számla szerint ezért a fizetendő összeg 86.448.886 forint volt, míg a fizetési határidő 2005. május 11.

napja. A 8.6.10. pont helyes értelmezése szerint a számla késedelmes kifizetése alatt a konkrét fizetési határidőhöz kötött számla kifizetése értendő, csakis ennek elmulasztásához kapcsolódhat a vállalkozó felróható magatartása következtében beálló kötbérfizetési kötelezettségének kitolódása, míg a vállalkozó hibás teljesítése miatt visszatartott összeg esedékességkori fizetésének elmulasztása a szerződésben írt jogkövetkezményt nem vonja maga után.

A kijavításra visszatartott összeg megfizetésének elmulasztása ugyanis nem eshet azonos megítélés alá a megrendelő alperes és hitelfolyósító bank műszaki ellenőre által szignált, az elvégzett műszaki tartalom figyelembevételével kiállított teljesítés igazolásán alapuló számla megfizetésének elmulasztásával.

Tévesen hivatkozott ezért a felperes fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a többen a kevesebb benne van, ugyanis a 86.448.886 forint az elvégzett és leigazolt munka ellenértéke, míg az 500.000 forint tekintetében csupán jelen per szakértői bizonyításának eredményeként került sor annak megállapítására, felperesi jogelőd ezen ellenértéknek megfelelő kijavítási munkát elvégezte.

Felperes a kijavításra nézve teljesítés igazolást nem csatolt, de olyan okiratokat sem, amellyel a teljesítését (kijavítást) alperesnek lejelentette volna, alperest a teljesítés igazolására, az által elvégzett munka ellenértékének kifizetésére felszólította volna.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes kötbérkövetelése nem vált esedékessé.

A fent kifejtettekből tehát az következik, a felperesi jogelőd nem vitatott késedelme folytán a kötbérfizetési kötelezettsége a szerződés 8.2. pontja alapján 2006. február 16-án beállt, s a 8.6.1. pont szerint ettől kezdődően tartozott napi 2.500.000 forint késedelmi kötbért fizetni az alperesnek és a szerződés alapján az alperes jogosulttá vált kötbérkövetelése felperes esedékessé vált vállalkozói díjába beszámításra.

A felperes a kereseti követeléséből 159.825.000 forintot kártérítés címén érvényesített, arra hivatkozással, alperes ilyen összegben a jogelődje által nyújtott bankgaranciát szerződésszegően hívta le, a lehívott összeggel nem számolt el.

Alperes kifejezetten úgy nyilatkozott, a bankgaranciát ki nem fizetett késedelmi kötbérkövetelésére hívta le és számolta el.

A szerződés 3.2.3.1. pontjában foglalt jóteljesítési garancia lehívására ugyanakkor alperes a szerződés egyértelmű rendelkezése szerint felperes kellékszavatossága körében volt jogosult, ettől eltérően a szerződés 3.2.3.3. pontjában foglaltak sem értelmezhetők.

A szerződés 3.2.1.5. e) pontja alapján az alperes ugyanis a bankgaranciát a kellékszavatosság alapján érvényesíthető igénye körében hívhatta csak le, s azt a kijavítás, újbóli munkavégzés, árleszállítás költségeire, összegeire számolhatta el, amint erre az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt.

Kötbér követelés tekintetében a szerződés a bankgarancia lehívását kizárólag a meghiúsulási kötbérre nézve tette lehetővé azáltal, a 8.6.4. pont kimondta, a megrendelő a teljesítési bankgarancia lehívásával érvényesítheti a vállalkozóval szemben a nettó vállalkozói díj 10 %-ának megfelelő összegű meghiúsulási kötbért. Tekintve a perben nem volt megállapítható, hogy a 159.825.000 forint összegű bankgarancia lehívására a szerződés szerinti feltételekkel került volna sor, s ezáltal alperes a lehívott összeget kötbérkövetelésére elszámolhatta volna, ezért alperes köteles a szerződésszegő módon lehívott garanciaösszeg felperesnek megfizetésére.

Helytálló ezért az ítélet alperest 159.825.000 forint és kamatai megfizetésére kötelező rendelkezése is.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor alperest, azon téves álláspontjából kiindulva, alperes kötbérkövetelése nem vált esedékessé, így beszámításra sem volt jogosult, a 174.000.000 forint vállalkozói díj és járulékai megfizetésére is kötelezte.

Alperes ugyanis a 174.000.000 forint vállalkozói díjtartozása megszűnését azon okból állította, illetőleg e körben a kereset elutasítását azon okból kérte, a felperesi jogelőddel szembeni kötbérkövetelését ilyen összeg erejéig címzett nyilatkozattal a vállalkozói díjtartozásába beszámította.

Tekintettel arra, felperes az alperes beszámítási jogosultságát, a beszámítás megalapozottságát több okból is vitatta, a rendelkezésre álló adatokból azonban ez idő szerint a beszámítás tekintetében megalapozott határozat nem hozható, e körben szükséges az első fokú eljárás megismétlése.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 213.§ (2) bekezdése alapján részítéletet hozott, és az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését 160.325.000 forint és kamatai tekintetében helybenhagyta, míg a 174.000.000 forint követelésre vonatkozó rendelkezését a perköltségre is kiterjedően a Pp. 252.§ (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította.

A Fővárosi Ítéltábla az elbírált rész tekintetében a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés c) pontja, (5) bekezdése és 4/A.§-a alkalmazásával megállapított ügyvédi

munkadíjból, a felperes által előlegezett szakértői díj és kereseti illeték felperes pernyertességével arányos részéből álló első- és másodfokú együttes részperkölsége felperesnek megfizetésére.

Alperes az elbírált rész tekintetében az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 1.200.000 forint fellebbezési eljárási részilletéket a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

A Fővárosi Ítéltábla a peres felek 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés c) pontja, (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú részperkölségét, valamint az alperes által le nem rótt 1.300.000 forint fellebbezési eljárási részilleték összegét csupán megállapította, ezek viseléséről a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak kell döntenie.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak állást kell foglalnia a beszámítás helytállósága tekintetében, e körben tisztázni kell a beszámítás feltételeinek fennálltát, a nyilatkozattételek időpontját, hatályosulását. Tisztázni kell, alperes beszámítási nyilatkozata alkalmas volt-e joghatás kiváltására, a felperessel szembeni 174.000.000 forint tartozása megszüntetésére.

Budapest, 2012. június 1.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:

Gesztesi Diana

írnök